

4004

de e, som di på, en får kryba, te en
kan gao.

hårens kvärna måla långsamt (vedergäll-
ningens timme kommer till det, om du är dröjer).

Så gräddor ha åse får (du som senast
och ordstäv få mig, bekräftade det få följande
sätt: de e på en åse, di kona lyss äta).

nå köta så best.

a ja, der kan vel fåla en får as
störten per den ma.

koga på en stega sil a gao te fliska,
se till en vil.

4004

de va troz, sa p^uters p^or, ne^u han
sto p^o h^oed i a^oen.

sⁱsta. k^agen j^er b^or i h^uised.

Skom^agare ble ve dⁱn l^est;
de p^asar da b^est.

den sta^r som an t^ypad v^er (om klokken)

ha^r p^ao h^oed, h^o p^ao st^onged,
o vil du iⁿte l^eva, s^ao kaⁿ du d^e.

S^or sut o tⁱg blut o d^rum om me
ha^r goz du tⁱlar a^o s^engene.

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4004

3
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ja gu, ja, sa hin, nor han skola
hona halehja.

slajten e varst, sa hin, nor sata sin
farmor i nälorna.

de hänger lja möga lömhyg pao (el. po)
vegan som faorhyg (de unga kunna de lika
de vil som de gamla).

lagon juilsa e bast.

Saont (el. sont) ler ska saoden (el. söden)
smörja ha.

igan e mäster fud.

4004

snytt de, snöra (el. snöra).

han e mil o go som märenmilt.

du e våra en en svärter hena (d.v.s. ondsint)

du grinar ad någsan, for du kan inte
bida i den

de e inte, got o mjda de (el. den o.s.v.)
pat en smalar vej.

håda du hot någsan emalen, se håda
du inte släd se hort (kluds, nu någon står
hört med någon dörr)

"Hur är det idag?" — "De e som fem o nämer seks."

Skriv endast på denna sida!

14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4004

5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mi e ad se kajs, som min mor bringa
a sveba ma.

da ble var, ita betes.

an faor ta da sakra for da osakra.

naor an har trot sina fjed, se har an.

han e oja, izan hen har fot (elli: faod)
stona pao.

di store, di tjena korandra.

ja vile inte ha nom, om di sao slayda
nom ate ma pao an tjeraad stika.

4004

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hustjuan e inte ga o vöjta.

du staor som an hons, o hons som et nöd.

du (o.s.v.) e lia kvit som den fullen, vi
kala för köen

dao e ad bäter o igen quis ha, an ha
en, som an inte faor töed ao (d*är* är det bättre
att ingen man ha än att ha en dälig).

hi, de siser i na**böes pitor; de
kömer snart i vära mö.**

de mit för inte hör, mit järta inte rör (om
jag inte hör betalet, än än är det ming inte).

4004

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

dran ferskatar se te en júsens engal.

du e en júsens engal ma be fara.

den (mèneskan) gaor for se sal, liason
di store jæsliana.

ja, han fik nok stopa sin fiaba i sek
(slå ner tonen)

a ja, en har sit store hus rænla.

nu fao vi vena nåjsan mod hemed.

de en inte har i høed, faor en ha i
bøjner.

mönan gaor það de som en lömarömpa.

han (hon) har se mörga mus o biza (= är i besäftig med allt möjligt).

(ha vi)

a, han i tönad över hoed, se skan i vel (eller vel) koma över römpen öse.

drik van, se faor du got forstän.

kor hära iza töra böror i hänom (han är mindre att lita på).

bode nit o notagimalt.

har en en go man, faor en stika ud st iva,
har en en deole, faor en stika ud bage trao (de meste
luras litet).

en har inte bröda, en en jor se sel.

När någon skall använda apostrofteckerna, d. v. s.
gi, säges man: "ja, o se betäler ja husen.

de e böter me en liden velsinad tid
en et (it) stört förbänad stike.

en ska inte va fäti o höjferi.

hon säjr ud som en aögörka.

färe me de, som verst har järt.

ji färtare ad räner, te för tar ad ene.

ölter har en ene; julsen har trao.

Du kan häsevel seda son stao, för
de köster lia med andao.

Kas, fösterana e arj; haor ska vi dao
seta nuusen?

an har inte röliara, an jör se sel.

fra, maläna; juusen e rao

an inen goz e an helm.

oet kömer te reta, son inte kömer i
tuuhäner

södna e di, sa tigaren om lisen.

en kan spåta på en stajn, te den bles
vaad.

da e òla se let o trø på de löraste
jörud (= det er så lätt att ge till) ^(kan lig illa det mot) sadana, som
inte kunna eller våga ge sig gull igen).

ne, bäter op, må smör i gräden!

da e fint som en tjuilig jubar (eller:
da e fint som tjuilingsjubar).

da e ba äta pasla (oljka, säd) = kosta inte
fön, när du själv sitter i glaset.

da e bra må gräsan o fölad.

4004

du spränger, som om drän vare äta de
me an smältist.

som fod i häsa (= råttan, upplättig)

hade du skrämlad sår i fjär, sa
hade du vad jut (= gift) i ar.

hålor spränga en liden, liden torn
en juna tjelemästaren.

hålor sprika an hajt aln en ji
se en torn.

gär ejdanes, löner gräjdanes.

hade de vad en hon, sa hade den bedel de.

Skriv endast på denna sida!

12
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4004

ohöja se man, ^{bäga mina} par o sven o (äla vära)
fästamen.

nu e de (sed) slut me jülen o de
nija bröd.

de e val, de rasga nan, som tol ad

inte krus i kionans fönst.

ja, hoga, jülen, älas bydar ja
bort de.

ja e nästan släjt me prästen, ja
hän prägen, som häre skolamästaren
te fabriks.

de har komed aa sat föran aa påse.

en har inte änd en besvär me de, en
sta ha på se a på se.

en kan do äldre va glä; a e en
glä en da, se räjnas ad.

nu gär skam på tör lan.

han har beded höed aa skäman.

(de e) järta i me, sa täters^{-ögen}frågan).

en göz jör igentiz, men trav göza
har bled en våne (våna).

4004

15
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

de en ved, ved igen; men de troo
veda, ved hjæla væden.

de en inte faar i se, faar en paa se.

igen ved, haor skoen klæmer, uden
den som har den paa.

en kan tiasevel sêda te sin ligta
som spræga te den.

sin bærned e dnt, e fæder-skæbed uida

nuu gao bian, aaga (nu "gå" bina, ~~gæ~~).

sin måven har faod^{ad} se har den.

4004

gålna hona fao revad hing; sin gao
di him.

Saja kata fao revad hing.

konsterna e moga, men knēben e flaja
eller: knēben e moga, bora en ferstaor
o bruka dam.

de småga hävel kar, sa törigen,
ner hon tusta töken.

den som inte äder sa met, hon sliker
sa inte met hälor.

en (om) ka inte spröta i den kool, som
en säl fao syba.

Skriv endast på denna sida!

16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4004

en aj bägerska för got brö.

den som ä om se o krig sa, han för sa.

ma go tro o stora sko, kan en gao
no van.

de ä bäter o höra te guds för en
te fans jedar.

de tar sa, sa pågen om drigand.

öla fäna äban, man äban fäna
igen.

huden ä o hola römpen styg i
svängana.

sélgjart e vélgjart, om de e aldri se gæled.

skomáparens tæring o smens hest e öla
basfúta.

ner kóban e tom, das bílas héstara.

ner ngen stæp i dæran, krybar tærlækan
ud jénom fúnstred.

gåve sta gåve jæla, om vènskap sta hola.

ner en snækar om hin, se stæp han i fóstan.

di vèja i vīdan, se ta di i hīdan (nær
fæt gættor giftormål).

4004

h^{är} o^{ch} en t^uk^{er} om sⁱt; u^gl^{an} t^uk^{er}
om sⁱna öga.

ner en eⁿ mat, eⁿ en t^uot, o^{ch} ner en
eⁿ sⁱtt^{en}, sa m^äjt^{ar} en i^gent^{ig}.

j^ut da, m^{an} du s^aj^r (h^{ör}), f^{ör} h^{ör}
(s^aj^r), da j^{or} du eⁿta.

"h", sa f^ären^{en}, ner h^{on} r^östa^(restade) t^öken

da eⁿ i^gen k^{on}st o^{ch} h^{er}a b^röja r^{im}or a^o
iⁿan m^{an}s l^{ar}.

l^äda sⁱd^{er} ta l^öga m^öl^{str}asa

en l^äder d^rag o^{ch} en v^{är}mer s^{ag} ha s^va^{rt} i h^{il}jas

Skriv endast på denna sida!

4004

han (o hon o.s.v.) sa^r ut, som ha^de han
ä^rid^ed o^f na^äda a^öran fo^r sa^öven.

han sta^r o^r st^rä^der, som ha^de han (ell^r
han ha^de) t^esot i b^äge v^ögana.

(nu fa^r ja ta) de fo^rku^ästa t^aged.

"sp^rak koⁿg", sa fo^r maⁿsen, ne^r han sa^d i
fo^rkaⁿ o^r so^v.

de va^r den go^ägen miⁿ mo^r de; de haⁿder
do^k inte fl^aja go^äga.

a, ja miⁿ hu^u, du e^r inte ro^ter, som du
e^r do^ter te.

20

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4004

21
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

tan vara; di famada ta nok.

iga stutor one nija mus!

start ho o lidel (vit) ved.

4004

tak for mad i mæte,
geed fære o fæded æte.
o hæde ja majr faod,
(se) hæde der majr i ma gaod.

sed, men du stæor,
du ska ha mad, igan du geor.
Sul ha vi ænte,
o tro har du vel sel.

22

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV